

Sygnatura akt VI GC 525/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu VI Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Jerzy Szafrąński

Protokolant Agnieszka Kacała

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2014 r. w Wałbrzychu

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. J., I. J.**

przeciwko **A. K.**

o zapłatę 2 596,07 zł

I. zasądza od pozwanego A. K. na rzecz powodów solidarnych M. J. i I. J. kwotę 2.054,17 zł (dwa tysiące pięćdziesiąt cztery złote 17/100) z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 511,21 zł od dnia 2 listopada 2013 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 503,53 zł od dnia 5 września 2013 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 1.020,40 zł od dnia 3 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 19,03 zł od dnia 31 lipca 2013 r. do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie co do kwoty 541,90 zł,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powodów solidarnych kwotę 574 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

W dniu 22 września 2014 r. powód M. J. i I. J. wnieśli pozew o zapłatę przeciwko pozwanemu A. K..

W uzasadnieniu pozwu powodowie podali, że pozwany w zakresie prowadzonej działalności zakupił w ich przedsiębiorstwie towary tj. części do urządzeń mechanicznych, co zostało objęte fakturami VAT o nr (...) na łączną kwotę 2.596,07 zł. Zakupiony towar został pozwanemu wydany i odebrany bez jakichkolwiek zastrzeżeń.

Pomimo upływu terminów określonych w fakturach pozwany nie uiścił należności. Również po wezwaniu do zapłaty z dnia 16.05.2014 r. nie uregulował należności, pozostawiając wezwanie bez odpowiedzi.

Do pozwu dołączono odpisy z CEIDG stron, faktury VAT, , wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem nadania listem poleconym.

[k. 3-18]

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 30.09.2014 r. w sprawie o sygn. akt VI GNC 1082/14 tutejszy Sąd uwzględnił powództwo w całości.

[k. 20]

Pozwany w terminie złożył sprzeciw od wskazanego wyżej nakazu zapłaty.. Wniósł w nim o oddalenie powództwa w zakresie 1.000 zł. wobec uiszczenia na rzecz powodów tejże kwoty w dniach 22.11.2013 r. i 08.01.2014 r.

[k. 23-27]

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Nie ma sporu między stronami, że doszło między nimi do zawarcia umowy sprzedaży towarów określonych na fakturach VAT za cenę tam określoną

Dowód: faktury VAT k. 13-17,

W umówionym terminie pozwany nie dokonał płatności. Termin płatności z pierwszej faktury (...) upływał dnia 26.07.2013 r., a z ostatniej nr (...) dnia 31.10.2013 r. Powodowie dnia 16.05.2014 r. wezwali więc pozwanego do zapłaty należności do dnia 23.05.2014 r. z zagrożeniem, że skierują sprawę na drogę postępowania sądowego w razie braku wpłaty.

Dowód: faktury VAT k. 13-17, wezwanie do zapłaty z dowodem nadania k. 18

Wcześniej jednak pozwany na poczet należności zapłacił powodom kwotę 1.000 zł. (2x 500 zł.). Pierwsza wpłata dnia 22.11.2013 r., druga 08.01.2014 r. Po wezwaniu do zapłaty pozwany nie dokonał innych płatności.

Dowód: potwierdzenia przelewu k.27-28;

Po doręczeniu sprzeciwu pełnomocnik powodów cofnął powództwo z zakresie 541,90 zł. i wskazał w jaki sposób dokonano rozliczenia dokonanych przez pozwanego wpłat.

Dowód: cofnięcie k.33 – 35; dla pozwanego pozostawione w aktach sprawy k.43

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 535 kodeksu cywilnego, przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Powodowie niewątpliwie zobowiązali się do przeniesienia na pozwanego własności określonych przez strony wyrobów i wydania ich pozwanemu, a pozwany zobowiązał się do odebrania rzeczy i zapłaty umówionej ceny. Strony jednoznacznie określiły przedmiot sprzedaży i jego cenę. Zatem umowa stron zawiera wszystkie elementy przedmiotowo istotne umowy sprzedaży, potwierdzone wystawionymi przez stronę powodową fakturami VAT .

Pozwany nie przeczył, że zawarł ze stroną powodową umowę mocą której nabył towar wyszczególniony w załączonych do pozwu faktur. Pozwany winien był zapłacić cenę za odebrany towar do dnia wskazanego na poszczególnych fakturach, czego nie uczynił.

Sąd na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności dowodów z dokumentów załączonych przez strony uwzględnił roszczenie powodów co do kwoty 2.054,17 zł., uznając przy tym za prawidłowe rozliczenie kwoty 1.000 zł. wpłaconej przez powoda. Z zestawienia tego wynika, że powodowie korzystając z uprawnień jakie daje im art.451 § 3 k.c. zaliczyli na poczet długów najdalej wymagalnych kwotę 339,10 zł. na poczet faktury (...), kwotę 35.02

zł na poczet faktury (...), kwotę 83,98 zł. na poczet faktury (...) – **wszystkie te faktury nie były objęte pozwem**. Natomiast na poczet należności dochodzonych tym pozwem zaliczono kwotę 240,98 zł. na fakturę (...) i kwotę 300,92 zł. na fakturę (...) i o te kwoty ograniczono powództwo (541,90 zł.). Z ostatniej faktury do zapłaty pozostało jeszcze 19.03 zł.

Wobec takiego stanu rzeczy sąd uwzględnił roszczenie powoda do wcześniej wskazanej kwoty (pkt I wyroku), a wobec ograniczenia powództwa o kwotę 541,90 zł. postępowanie na podstawie art.355 k.p.c. w tym zakresie umorzył (pkt II wyroku).

W myśl art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego (tzn. nie spełnia go w terminie lub na wezwanie wierzyciela – art. 476 k.c.), wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (art. 481 § 2 k.c.). Dlatego też sąd zasądził odsetki od dnia następnego po umówionym terminie płatności do dnia zapłaty, i tak: od kwoty 511,21 zł od dnia 02.11.2013 r. do dnia zapłaty; - od kwoty 503,53 zł od dnia 05.09.2013 r. do dnia zapłaty,- od kwoty 1.020,40 zł od dnia 03.08.2013 r. do dnia zapłaty; od kwoty 19.03 zł od dnia 31.07.2013 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. Roszczenie powoda zostało uwzględnione w przeważającej mierze, skutkiem czego należało koszty stosunkowo rozdzielić .

Na koszty powoda składają się koszty opłaty od pozwu 100 zł., koszty zastępstwa procesowego w wysokości 600,- zł – § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 490 oraz koszty opłaty skarbowej uiszczonej od złożonego dokumentu pełnomocnictwa w wysokości 17zł. Łącznie stanowi to kwotę 717 zł. Co za tym idzie, Sąd rozdzielając te koszty (pozwany wygrał w około 20% - spłacił kwotę 541.90 zł. przed wytoczeniem powództwa) zasądził na rzecz powodów od pozwanego kwotę 574 zł(717- 20%)- pkt III wyroku.